

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته علوم حدیث

گرایش کلام و عقاید

ولایت تشریعی ائمه(علیهم السلام) از منظر قرآن و روایات

استاد راهنما

حجۃ الاسلام و المسلمین دکتر هادی صادقی

استاد مشاور

حجۃ الاسلام و المسلمین سید محمد کاظم طباطبائی

دانشجو

محمد رکعی

۹۰ بهمن

لهم اكمل نعمت

فهرست

۱	فصل اول: کلیات و مفاهیم
۳	۱.۱. بیان مسأله
۴	۱.۲. ضرورت و اهمیت بحث ولایت تشریعی
۴	۱.۲.۱. تاثیرگذاری در فهم احکام
۵	۱.۲.۲. غلو و تقصیر
۵	۱.۲.۳. تثبیت عقاید(وجوب ولایت پذیری)
۶	۱.۳. سوالات تحقیق
۶	۱.۴. فرضیات تحقیق
۷	۱.۵. پیشینه تحقیق
۹	۱.۶. روش تحقیق
۹	۱.۷. مفاهیم
۹	۱.۷.۱. معنای لغوی ولایت
۱۱	۱.۷.۲. تحقیق در معنای اصلی ولایت
۱۳	۱.۷.۳. ولایت یا ولایت
۱۵	۱.۷.۴. معنای اصطلاحی ولایت
۱۵	۱.۷.۴.۱. ولایت در اصطلاح کلام
۱۶	۱.۷.۴.۲. ولایت در اصطلاح فقه
۱۶	۱.۷.۴.۳. ولایت در اصطلاح قرآن و روایات
۱۷	۱.۷.۵. معنای لغوی حکم
۱۷	۱.۷.۶. معنای اصطلاحی حکم
۱۸	۱.۸. اقسام ولایت
۱۸	۱.۸.۱. ولایت تکوینی
۲۰	۱.۸.۲. ولایت تشریعی

۲۰.....	۱۸.۳. ولایت حقیقی و اعتباری خداوند
۲۳.....	فصل دوم: ولایت تشریعی
۲۵.....	۲.۱. چیستی تشریع
۲۶.....	۲.۲. ماهیت قانون
۲۷.....	۲.۳. ثبات و تغییر در تشریع
۲۹.....	۲.۴. رابطه تکوین و تشریع
۳۰.....	۲.۵. حقیقت ولایت تشریعی
۳۱.....	۲.۶. بررسی انواع احکام
۳۱.....	۲.۶.۱. حکم اولی و حکم ثانوی
۳۲.....	۲.۶.۲. احکام دائمی و حکم حکومتی
۳۳.....	۲.۶.۲.۱. ملاک حکم حکومتی
۳۴.....	۲.۷. دیدگاهها درباره احکام شریعت
۳۷.....	۲.۸. گونه‌های ولایت تشریعی
۳۷.....	۲.۸.۱. ولایت بر تشریع
۳۸.....	۲.۸.۲. ولایت تفسیری یا مرجعیت علمی و دینی
۴۰.....	۲.۸.۳. ولایت اجتماعی یا رهبری و سرپرستی اجتماع
۴۱.....	۲.۸.۳.۱. ولایت سیاسی
۴۲.....	۲.۸.۳.۲. ولایت اقتصادی
۴۳.....	۲.۸.۳.۳. ولایت فرهنگی
۴۵.....	۲.۸.۳.۴. ولایت حقوقی
۴۶.....	۲.۹. شرایط قانونگذار
۴۷.....	فصل سوم: تفویض تشریع به امامان (علیهم السلام)
۴۹.....	۳.۰. ولایت خداوند بر تشریع
۵۱.....	۳.۲. معنای تفویض
۵۲.....	۳.۳. گونه‌های تفویض
۵۴.....	۳.۴. اصل اولی در تشریع

۳.۵. معنای تفویض تشریع به امام	۵۵
۳.۵. امکان تفویض تشریع	۵۷
۳.۶. وقوع تفویض تشریع	۵۷
۳.۷. اقوال در تفویض تشریع به امامان	۶۰
۳.۷.۱. ادلہ مثبتین تفویض تشریع به امامان	۶۵
۳.۷.۱.۱. آیات	۶۵
۳.۷.۱.۱.۱. آیات اعطای تشریع به پیامبران	۶۵
۳.۷.۱.۱.۲. آیات عمومیت ولایت پیامبر و امام	۶۷
۳.۷.۱.۱.۳. آیات وحوب اطاعت از پیامبر و امام	۶۸
۳.۷.۱.۱.۴. آیات واگذاری حکم به پیامبر	۷۰
۳.۷.۱.۲. روایات	۷۱
۳.۷.۱.۲.۱. روایات کافی	۷۱
۳.۷.۱.۲.۱.۱. روایت ابو اسحاق نحوی	۷۱
۳.۷.۱.۲.۱.۲. روایت موسی بن اشیم	۷۴
۳.۷.۱.۲.۱.۳. روایت عبدالله بن سنان	۷۶
۳.۷.۱.۲.۱.۴. روایت محمد بن حسن میثمی	۷۸
۳.۷.۱.۲.۱.۵. روایت محمد بن سنان	۸۰
۳.۷.۱.۲.۲. روایات کتاب بصائر الدرجات	۸۱
۳.۷.۱.۲.۲.۱. روایت ابو حمزه شمالی	۸۱
۳.۷.۱.۲.۲.۲. روایت زجاجی	۸۴
۳.۷.۱.۲.۲.۳. روایت رفید	۸۶
۳.۷.۱.۲.۲.۴. روایت عبدالله بن سلیمان	۸۷
۳.۷.۱.۲.۲.۵. روایت جابر در کشف الغمة	۸۹
۳.۷.۱.۲.۳. روایات دال بر حق تشریع امامان به دلالت التزامی	۸۹
۳.۷.۱.۲.۳.۱. روایت حارث بن معیره	۸۹
۳.۷.۱.۲.۳.۲. روایت محمد بن مسلم	۹۱
۳.۷.۱.۲.۳.۳. روایت سورة بن کلیب	۹۲
۳.۷.۱.۲.۳.۴. روایت احتجاج	۹۴
۳.۷.۲. ادلہ نافین	۹۵

۹۵	۳.۷.۲.۱.۱. ادله عقلی.....
۹۵	۳.۷.۲.۱.۱. ربویت خداوند.....
۹۶	۳.۷.۲.۱.۲. نفی فراغ قانونی.....
۹۸	۳.۷.۲.۱.۳. نقض غرض از نصب امام.....
۱۰۰	۳.۷.۲.۱.۴. صادر نشدن احکام کلی از امامان.....
۱۰۰	۳.۷.۲.۱.۵. تعارض تبعیت احکام در مصالح و مفاسد با تشریع امام.....
۱۰۱	۳.۷.۲.۲. آیات.....
۱۰۱	۳.۷.۲.۲.۱. آیات انحصار تشریع در خداوند.....
۱۰۳	۳.۷.۲.۲.۲. آیات ملاک بودن وحی در تشریع احکام.....
۱۰۴	۳.۷.۲.۲.۳. ربویت غیر خدا لازمه تشریع.....
۱۰۵	۳.۷.۲.۲.۴. آیات جامعیت و تکامل دین.....
۱۰۶	۳.۷.۲.۲.۵. آیات تبعیت پیامبر از وحی الهی.....
۱۰۸	۳.۷.۲.۳. روایات.....
۱۰۸	۳.۷.۲.۳.۱. روایات جامعیت قرآن و سنت نبی در احکام.....
۱۱۱	۳.۷.۲.۳.۲. روایات جامعه و کتاب علی(علیه السلام).....
۱۱۳	۳.۷.۲.۳.۳. روایات احتیاط در شبهه.....
۱۱۴	۳.۷.۲.۳.۴. روایات انحصار حلال و حرام به حلال و حرام الهی.....
۱۱۵	۳.۷.۲.۳.۵. روایات جاودانگی حلال و حرام پیامبر.....
۱۱۷	۳.۸. جمع‌بندی.....
۱۱۹	فصل چهارم: حدود و مصادیق تشریع امامان(علیهم السلام)
۱۲۱	۴. رابطه شئون امامان(علیه السلام) و پیامبر(صلی الله علیه و آله).....
۱۲۲	۴.۲. رابطه علم امام با احکام دین.....
۱۲۵	۴.۳. محدوده تشریع پیامبر.....
۱۲۷	۴.۴. حدود تشریع امامان.....
۱۲۷	۴.۴.۱. رابطه تشریع امامان(علیه السلام) و اراده الهی.....
۱۳۰	۴.۴.۲. تشریع امامان و نسخ.....
۱۳۱	۴.۴.۳. کلی و جزئی بودن تشریع امام.....
۱۳۳	۴.۴.۴. رابطه تشریع امامان با تشریع پیامبر.....

۱۳۴.....	۴.۵. اعمال حق تشریع از جانب امامان معصوم(علیه السلام)
۱۳۷.....	۴.۶. ملاک‌های تشریع امامان(علیهم السلام)
۱۳۸.....	۴.۷. مصادیق تشریعی امامان
۱۳۹.....	۴.۷.۱. وجوب زکات در غیر موارد نهگانه
۱۴۲.....	۴.۷.۲. استحباب سجده بر تربت امام حسین(علیه السلام) و جواز خوردن آن
۱۴۳.....	۴.۷.۳. روایات اکراه امام از بیان حکم
۱۴۵.....	۴.۷.۴. حلال کردن اموال به دست آمده از ظالمین
۱۴۷.....	۴.۸. ولایت بر تشریع و خاتمیت
۱۵۱.....	۴.۸.۱. تفسیر خاتمیت
۱۵۲.....	۴.۸.۲. اهداف و وظایف پیامبران
۱۵۳.....	۴.۸.۳. تفاوت نبوت و امامت
۱۶۱.....	۴.۹. جمع‌بندی
۱۶۲.....	۴.۹.۱. پیشنهادهای پژوهشی
۱۶۳.....	فهرست منابع

فصل اول: کلیات و مفاهیم

۱.۱. بیان مسأله

بنابر دیدگاه شیعه امامان معصوم حجت خدایند و گفتار و کردار آنان از هرگونه خطأ و خلافی دور است. قرآن کریم بر مصنوبیت آنان از خطأ و مرجعیت آنان در دین تأکید ورزیده است.

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱

بر این اساس شیعه، اهل بیت پیامبر را فقط راوی پیامبر یا یک فقیه و مجتهد به شمار نمی‌آورد و آنان را حجت خدا و خلیفه و وصی پیامبر دانسته که گفتار و عمل آنان همانند کلام و عمل پیامبر حجت بوده، تبیین کننده احکام شریعت است. از این رو متکلمان امامیه برای امام شئون گوناگونی مطرح کرده‌اند که یکی از آنان شأن تشریع و ولایت تشریعی است. ولایت تشریعی در لسان عالمان و فقیهان به معنای ولایت بر تشریع، مرجعیت دینی و علمی و سرپرستی جامعه اسلامی است. بنابراین یکی از مسائل مهم و اساسی در بحث ولایت تشریعی، ولایت بر تشریع و روایات تفویض تشریع از سوی خدا به ائمه (علیهم السلام) است.

احکامی که در شرع اسلامی وجود دارد از نظر استناد به چند دسته تقسیم می‌شوند:

۱. احکامی که از جانب خداوند در یک مجموعه به نام شریعت پایه‌ریزی شده‌اند و از طریق وحی و نبوت در اختیار مکلفین قرار می‌گیرد.
۲. سنت پیامبر اکرم که به عنوان مرجع دیگری در دستیابی به احکام شرعی به شمار می‌آید و اوامری که به عنوان حکم شرعی از جانب پیامبر تشریع می‌شود.

^۱. نحل/۴۳.

۳. اوامری که توسط پیامبر یا امام با عنوان سرپرست جامعه و برای حفظ نظام و اجتماع در عرصه‌های مختلف سیاسی و اجتماعی صادر می‌شود که از آن‌ها با عنوان حکم حکومتی یاد می‌شود.

۴. احکامی که ممکن است توسط امام صادر شوند و برخاسته از شأن تشريع امام باشند و مستند به قرآن یا سنت نبوی نباشند.

اثبات تفویض تشريع و قانون‌گذاری از سوی خداوند به پیامبر که روایاتی در این باب وجود دارد در این نوشته مورد بررسی قرار نمی‌گیرد و آن برای نگارنده به اثبات رسیده است. وقتی سخن از ولایت بر تشريع به میان می‌آید مراد این است که آیا امام می‌تواند حکم را که سابقه‌ای نداشته تأسیس کند یا حکم سابقی را امضا نماید. بدون اینکه این تأسیس یا امضا مستند به قرآن یا سنت نبوی باشد؟ از آنجا که احکام واقعی به احکام اولی و ثانوی تقسیم می‌شوند باید در مورد احکام ثانوی گفت گرچه این احکام دسته‌ای از احکام واقعی را تشکیل می‌دهند اما چنین احکامی نیز مورد بحث نیستند و پذیرفته شده‌اند. احکام حکومتی نیز در این پژوهش مورد بررسی قرار نمی‌گیرد؛ زیرا در سیره عملی پیامبر و امامان موارد فراوانی از این گونه قوانین به چشم می‌خورد و در صدور این احکام از جانب امامان تردیدی وجود ندارد. بنابراین مسئله مورد بحث در این تحقیق منحصر می‌شود به وضع احکام شرعی غیر حکومتی توسط امام.

۱.۲. ضرورت و اهمیت بحث ولایت تشريعی

ولایت تشريعی در پژوهش‌های کلامی در حوزه امامت تأثیر بسزایی دارد و شناخت شئون امام در پذیرش ولایت و اطاعت بی‌قید و شرط از امام نقش مهمی ایفا می‌کند. از سوی دیگر این بحث در تشخیص مرزهای غلو و تقصیر اهمیت شایانی می‌یابد؛ چراکه بسیاری به دلیل پذیرفتن یا نپذیرفتن تشريع برای امامان متهم به غلو و یا تقصیر شده‌اند. همچنین بررسی روایات تفویض تشريع و اثبات پذیری آن در مورد امامان (علیهم السلام) که هدف کلی این نوشتار می‌باشد در نحوه برداشت از روایات فقهی تأثیر بسزایی خواهد داشت. براین اساس می‌توان ضرورت این بحث را در عناوین زیر خلاصه کرد.

۱.۲.۱. تأثیرگذاری در فهم احکام

به جهت اینکه این بحث در نحوه فهم روایات فقهی تأثیرگذار بوده برخی فقهای شیعه نیز در آن اظهار نظر کرده‌اند که ارتباط بحث‌های کلامی با فقه را گوشزد می‌کند. به همین دلیل از ضرورت‌های دیگر آن روشن ساختن جایگاه کلامی این بحث در مطالعات فقهی است. توضیح اینکه فقیهان در مقام استنباط از روایات به بررسی سندی و دلالی و جهت صدور حدیث می‌پردازنند. یکی از پرسش‌هایی که همواره مورد توجه فقیه در برداشت از روایت می‌باشد این است که روایت مورد بحث از کدام یک از شئون معصوم صادر شده است، به این لحاظ پذیرفتن شأن تشريع برای امام و تشخیص مصاديق آن در تفکیک احکام جاودانه از احکام

موقت بسیار اهمیت خواهد یافت. با توجه به این شان و اثبات آن بسیاری از احکامی که ظهور اولیه در حکم حکومتی یا موقتی ندارند بر دائمی بودن حمل می‌گردند و یا احادیثی که به دلیل موقتی بودن یا اختصاص به زمان خاصی به محتوای آنان فتوا داده نمی‌شود مورد توجه قرار می‌گیرند. از سوی دیگر در بحث تعارض اخبار این مسأله می‌تواند منشأ ترجیح دسته‌ای از اخبار گردد؛ یعنی در صورتی که مشخص شود یک خبر از کدام شان امام صادر گردیده است برخی روایات محمول ترجیحی می‌یابند یا اینکه مرجوح می‌گردد. برای مثال در جمع میان اخباری که زکات را به غلات نهگانه منحصر می‌کنند و اخباری که زکات را به همه غلات اختصاص می‌دهند برخی از فقیهان زکات در سایر غلات را حمل بر استحباب کرده‌اند.^۱ این نشان می‌دهد آنان این اخبار را برخاسته از شان تشریع معصوم ندانسته‌اند و آن را مرتبط با ولایت تفسیری به شمار آورده‌اند. در صورتی که اگراین حکم را به ولایت بر تشریع مستند می‌گردد، وجوب زکات در همه غلات را می‌پذیرفتند. این بیانگر آن است که مسئله ولایت تشریعی که اصالتناً مسئله‌ای کلامی است تا چه اندازه می‌تواند در اجتهاد تأثیرگذار باشد.

۱.۲.۲. غلو و تقصیر

مهمترین اصل از اصول و مسائل پایه‌ای اسلام مسئله توحید است. علمای مسلمان همواره در اثبات مسائل مختلف سعی بر آن داشته‌اند که این اصل اساسی ادیان را حفظ کنند و از خطراتی که همواره در جوامع دینی آن را تهدید کرده است جلوگیری نمایند. مسئله مقامات انبیا و اولیا یکی از بحث‌هایی است که باید کمال توجه را در آن روا داشت تا توحید با تمامی فروع و شعبویش محفوظ بماند. از سوی دیگر لزوم شناخت صحیح امام و فضائل و مقامات و مناصب امامت اقتضا می‌کند که باید به بهانه محافظت از توحید و گرفتار شدن در دام غلو در دامان تقصیر غلطید. مسئله ولایت تشریعی به خصوص قسم ولایت بر تشریع که برگرفته از روایات تفویض تشریع از جانب خداوند به امامان است، مسئله‌ای بسیار حساس و دقیق است که اگر شرایط و محدوده آن به دقت بررسی و ارزیابی نشود احتمال گرفتار شدن در دام افراط و تغفیر در امر امامت را چند برابر می‌گرداند. از یک سو می‌تواند یکی از اسباب غلو و شرک را پدید آورد و از سوی دیگر نفی شانی از امام را دربی داشته باشد و بدین سان شناخت کامل و صحیح از منصب امامت صورت نگیرد که نتیجه آن چیزی جز کوتاهی و قصور در محافظت و دفاع از آن در مقابل شبهه افکنان نخواهد بود.

۱.۲.۳. تثبیت عقاید(وجوب ولایت پذیری)

مسئله امامت و ولایت از مهمترین مسائل اعتقادی هر مسلمانی است. وجوب و لزوم اطاعت از اولیای الهی و جانشینان پیامبر(صلی الله علیه و آله)، شناخت امامان و پیروی از آنان را می‌طلبد. روایاتی که بر لزوم امام‌شناسی برای تحصیل معرفت بیشتر تأکید دارند همه در این جهت سیر می‌کنند که شناخت همه‌جانبه شؤون و مقامات امام در سکینه قلب و اطاعت بی‌چون و چرا از اوامر ولی الله تأثیر گذارند. از سوی دیگر بخاطر تأثیر این مطالب در بحث ولایت فقیه، شناخت شؤون اختصاصی امام، ما را در تمایز صحیح تر

^۱. عاملی، محمد بن حسن، شیخ حر، وسائل الشیعه، موسسه آل البيت (علیهم السلام)، قم، ۱۴۰۹ق، ج، ۶، باب ۹ از ابواب ماتجب فیه الزکاة و ماتستحب، ص۳۹.

حوزه‌های اختصاصی امام و تشخیص آن از ولی فقیه بیشتر رهنمون می‌سازد و از این طریق می‌توان شباهات مطرح را پاسخ داد. از جانبی دیگر در دوره جدید شباهات سهمگینی بر بحث امامت و جایگاه و شوون آن به ویژه رابطه ولایت تشریعی امام با مسأله ختم نبوت مطرح شده است که شناخت حوزه‌های ورود امام ما را در پاسخ دادن به این شباهات یاری می‌رساند.

۱.۳. سوالات تحقیق

سوال اصلی در این تحقیق این است که براساس آیات و روایات امامان چه ولایتی بر تشریع دارند؟

در پاسخ به این پرسش سوالات فرعی زیر نیز مطرح می‌شود و پاسخ می‌یابد.

۱. حدود ولایت تشریعی پیامبر چیست؟

۲. در صورتی که امامان ولایت تشریعی داشته باشند حدود آن چیست؟

۳. در صورتی که امامان ولایت تشریعی نداشته باشند حدود آن چیست؟ و در صورتی که امامان ولایت تشریعی نداشته باشند روایات با ظاهر تشریع چگونه قابل توجیه‌اند؟

۴. فرضیات تحقیق

اگرچه مسأله ولایت تشریعی امامان یک بحث اکتشافی است و باید از تحلیل آیات و روایات به دست آید ولی در مسیر تحقیقات انجام شده فرضیات زیر به نظر رسیده است.

۱. با دقت در روایات تفویض تشریع و روایاتی که خاطر نشان می‌کنند امام در امر حلال و حرام دخالت می‌کند می‌توان نتیجه گرفت که امامان معصوم ولایت تشریعی در تمامی اقسام آن از جمله تشریع احکام داشته‌اند.

۲. ولایت تشریعی پیامبر در طول تشریع خداوند خواهد بود.

۳. با در نظر گرفتن روایات معتبر در مورد شوون امامت و روایات معتبر دیگر مبنی بر یکسان بودن پیامبر و امامان در شأن ولایت، شأن تشریع در ائمه(علیه السلام) مانند آنچه که در پیامبر بوده است، وجود دارد و به نظر می‌رسد این حق را اعمال نیز کرده‌اند.

۴. در صورتی که امامان ولایت بر تشریع نداشته باشند روایات با ظاهر تشریعی مستند به ولایت تفسیری امام می‌شوند. اما در صورتی که آنان از این حق برخوردار باشند شأن تشریعی امام که جایگاهی است مربوط به منصب امامت، تعارضی با وحی، نبوت و خاتمیت نخواهد داشت.

۱.۵. پیشینه تحقیق

مسئله ولایت تکوینی و تشریعی پیامبر و ائمه (علیه السلام) از دیر باز محل گفتگو و بحث و نظر بوده است. در مورد ولایت تکوینی بحث های بسیاری از سوی اندیشمندان کلامی شیعه مطرح گردیده اما در مورد ولایت تشریعی سخن کمتر رفته است. ولایت تشریعی دارای اقسامی است که وجود آنها در امامان معصوم باید مورد بررسی قرار گیرد. این اقسام عبارتند از: زعامت سیاسی و اجتماعی - مرجعیت در معارف و احکام اسلام و ولایت بر تشریع یا تفویض در تشریع. در مورد زعامت سیاسی و اجتماعی و مرجعیت علمی و دینی امامان نیز تلاش های خوبی صورت گرفته است اما در باب ولایت بر تشریع تا آنجا که ما بررسی کردیم تألف مستقلی صورت نگرفته است و غالب منابعی که به آن پرداخته اند تلاش شان به بیش از چند صفحه تجاوز نمی کند. برخی از فقیهان نیز به صورت استطرادی به این بحث پرداخته اند ولی آنچنان که شایسته و بایسته است این بحث را به صورت مبسوط مطرح نکرده اند. تلاش هایی را نیز می توان در کتب شرح الحديث گذشته یافت اما آن نیز از شرح مفصل برخوردار نیست. براین اساس می توان ادعا کرد که این بحث علی رغم اینکه از مسائل بسیار مهم و مبنایی است با این حال کمتر مورد کنکاش قرار گرفته است. اما باید منابع زیر را مهم ترین کوشش ها در این مسأله دانست هرچند که بسیار مجلل و مختصر می باشند.

۱. بحار الانوار علامه مجلسی: مرحوم مجلسی در جلد ۲۵ بحار الانوار فصلی را با عنوان «فصل فی بیان التفویض و معانیه» گشوده است و در آن به behane روایات تفویض تشریع به پیامبر و امامان به بررسی معنای درست و نادرست تفویض پرداخته است و بحث فقه‌الحدیثی مختصراً در این باره انجام داده است. بقیه منابع پس از بحار الانوار غالباً در تحلیل روایات تفویض سخنان علامه را در این باب پذیرفته اند.

۲. بازنی احکام صادره از معصومین محمد رحمانی: از جمله منابعی که به صورت مختصر حق تشریع را برای امامان اثبات می کند و مصاديقی را مورد بررسی قرار می دهد، این اثر است. مولف این کتاب اگرچه حق تشریع را برای امامان اثبات می کند اما به جهت آنکه قائل است آنان این حق را اعمال نکرده اند در فصل سوم با عنوان جلوه هایی از شئون ولایی معصوم نمونه هایی از روایات فقهی را آورده است و آنان را از حیث تشریعی یا حکومتی بودن مورد بررسی قرار داده، درنهایت حکم به حکومتی بودن کرده است.

۳. امامت و مهدویت آیة الله صافی گلپایگانی: ایشان در این کتاب در ضمن چند صفحه به معنای ولایت تشریعی و اقسام آن پرداخته اند و با استفاده از سخنان علامه در تفویض تشریع ولایت تشریعی را به دو معنای ولایت بر تشریع و ولایت شرعیه توضیح داده اند.

۴. ولایت و رهبری در اسلام، آیة الله سید حسن طاهری خرم آبادی: ایشان در فصل چهارم کتاب در عنوان اختیارات امام معصوم در حکومت در مورد حق قانون گذاری امام به چند روایت از روایات تشریع اشاره کرده، به صورت مجلل مورد بررسی محتوا بی قرار داده است.

۵. ولایت تشریعی و ولایت تکوینی آیة الله سیحانی: ایشان در این کتاب بسیار مجمل و مختصر اقسام ولایت تشریعی را بیان و از آن دسته ولایت بر تشریع را برای امام منتفی می‌دانند.
۶. امامت در بیشن اسلامی علی ربانی گلپایگانی: این کتاب در صفحات پایانی به مناسب بحث غلو و تفویض، معانی تفویض را دسته بندی کرده و تحلیل بیشتری از آنچه در بحارالانوار آمده است ارائه نموده است. همچنین سعی کرده با بررسی وحی و ارتباط آن با تفویض احکام به شبیه ناسازگاری تفویض احکام به امام با خاتمتیت پاسخ گوید.
۷. بحوث فقهیه هامة و انوار الفقاھة آیت الله مکارم شیرازی: از میان مراجع و فقها شاید آیت الله مکارم شیرازی بیشترین بحث را در این باره ارائه کرده‌اند. ایشان در این دو کتاب فقهی خود اختیارات ولی فقیه را مورد بررسی قرار داده‌اند و پس از منتفی دانستن حق تشریع برای فقها این حق را تحت شرایط خاصی فقط برای پیامبر روا دانسته‌اند و برای امامان نیز چنین حقی قائل نشده‌اند.
۸. جایگاه مبانی کلامی در اجتهاد سعید ضیایی فر: این کتاب در بحث شئون امام با استفاده از دلائل قرآنی و روایی حق تشریع را فقط در موارد جزیی مختص رسول خدا می‌داند و چنین حقی را در امامان منتفی دانسته است.
- تفاوتوی که این پژوهش با آثاری که در بالا ذکر شد دارد عبارت است از:
۱. در این تحقیق سعی شده تا تمامی روایاتی که دلالت بر حق تشریع امامان می‌کنند مورد توجه قرار گیرد و از هر دسته دست کم یک نمونه مورد ارزیابی قرار گیرد.
 ۲. مهم‌ترین دلائل مثبتین و نافین ولایت تشریع امامان که در آثار بالا به صورت پراکنده آمده است به طور کامل جمع‌آوری و دسته‌بندی گردد و ارزیابی مفصل از آن‌ها به عمل آید و حتی به دلائلی که مورد توجه نبوده است نیز اشاره گردد.
 ۳. توضیح و تحلیل آیات و روایات به‌گونه مفصل‌تر نسبت به آنچه در منابع پیشین آمده صورت گرفته است.
 ۴. مشخص کردن نقش اراده امام در تشریع احکام و رابطه آن با اراده تشریعی الهی از مواردی است که در منابع هیچ توجهی به آن نشده است و همین باعث تشکیک در اثبات حق تشریع امامان گشته است. این پژوهش تلاش کرده است که به این مسأله در حد توان پاسخ دهد.
 ۵. مهم‌ترین و بی‌سابقه‌ترین کاری که در این تحقیق مورد توجه قرار گرفته است تعیین ملاک و معیار و مشخص کردن محدوده و قلمرو برای تشریع امامان با یک کار فقه‌الحدیثی است.
 ۶. توجه به روایات با دید اثبات حق تشریع برای امامان و تطبیق ملاک‌های تشریع با روایات برای یافتن مصادیق تشریعی برای امام نیز از جمله نوآوری‌های این تحقیق به شمار می‌آید.
 ۷. پاسخ‌گویی به شبیه ناسازگاری قانون‌گذاری امامان با ختم نبوت با رویکرد جدید و بر مبنای پذیرش ولایت امام در تشریع نیز از جمله مواردی است که در هیچ منبعی به آن اشاره نشده است.

۱.۶. روش تحقیق

نوشتار حاضر با شیوه تحقیق توصیفی - تحلیلی و با رویکرد مطالعه درون دینی تدوین یافته است. این پژوهش با مراجعه به متون وحیانی (کتاب و سنت) به توصیف، توجیه و تبیین متونی می‌پردازد که به صورت مطابقی، تضمنی یا التزامی، ولایت تشریعی امامان را مورد توجه قرار داده اند. در این تحقیق با جمع‌آوری آیات قرآن و احادیث مرتبط با عنوان و توضیح و تبیین واژگان و موضوعات به دسته بندی آن‌ها برای دستیابی به نتیجه اقدام شده است و کوشش شده تا مقصود و مراد گوینده از طریق جملات و عبارات آیات و روایات به دست آید. در این نگارش تلاش بر این بوده تا از طریق فرینهای مختلف و استفاده از مباحث الفاظ و قواعد صرفی و نحوی و کالبد شکافی ساختار جمله، مراد امام یا پیامبر یا آیات قرآن درباره حق تشریع امامان به دست آید. و با تحلیل مضمون ادله نقلی فرضیاتی درباره اثبات‌پذیری و ملاکات و مصاديق، ارائه و نتیجه‌گیری شود. در این تحقیق از نرم‌افزارهای قرآنی و تفسیری، کلامی، حدیثی، فقه و اصول فقه مرکز علوم اسلامی (نور) و مكتبة اهل‌البيت بهره گرفته شده است.

۱.۷. مفاهیم

۱.۷.۱. معنای لغوی ولایت

مرحوم شیخ مفید برای آن ده معنا نام می‌برد.^۱ برخی دیگر از لغت دانان تا ۲۱ معنا برای آن بیان کرده‌اند.^۲ در این فرهنگ‌ها معنای ای چون «قرب و نزدیکی، توالی، سرپرستی، صاحب اختیاری، مالکیت، یاری کردن، محبت، محبویت، تابعیت، آزادکننده و آزاد شده، پسرعمو، دوستی، داماد بودن، وارث بودن، همپیمانی، همسوگندی، همسایگی و ...» به عنوان معنای ولی و مولی ذکر شده است. اما باید دانست که بسیاری از این معنای در حقیقت یا از معنای استعمالی و مصاديق کلی این واژه‌اند و یا معنای التزامی ماده ولی می‌باشند. فرهنگ‌های لغت و واژه‌شناسان در مورد ریشه ولایت دچار اختلاف نظرند. با تأمل در کتب لغت کهن مشخص شد که آنان برای معنای اولیه‌ای که سایر معانی از آن اشتقاق یافته‌اند در چهار معنا اختلاف دارند و هریک یکی از آن معنای را برگزیده‌اند که به مهمترین آنان اشاره می‌کنیم: راغب اصفهانی در مفردات می‌گوید: «ولاء و توالى به معنای آن است که دو چیز یا بیشتر از آن به گونه‌ای قرار گیرند که بین آن دو، چیزی که از جنس آن‌ها نیست یافت نشود. این لفظ با تسامح در معنای قرب و نزدیک بودن استفاده

^۱. مفید، محمد بن النعمان، اقسام المولى فى اللسان، مصنفات شیخ مفید، قم المؤتمرون العالمى للفية الشیخ المفید، ۱۴۱۳هـ-ق، چاپ اول، ج ۱۰، ص

^۲. زبیدی، ابو فیض السید محمد مرتضی، تاج العروس، بیروت، دار الفکر، ۱۴۱۴ق،

می‌گردد. نزدیکی از لحاظ مکان، نسبت، دین، دوستی، یاری و یا اعتقاد»^۱ بنابر دیدگاه راغب معنای اصلی که در تمامی معانی اصطلاحی ریشه ولی جریان دارد، نزدیک بودن می‌باشد او سعی کرده این مفهوم را در سایر استعمالات این ماده جریان بخشد. علاوه بر راغب بسیاری از لغت دانان عرب این معنا را معنای اصلی ماده ولی دانسته‌اند. از جمله: *فیومی*، *ابن فارس*.

زمخشri برای «ولی» دو معنای اصلی قائل است. وی معنای اول را همان «نزدیکی و قرب» می‌داند و می‌نویسد: «ولی و لیه ولیّ» یعنی به او نزدیک شد «او لیته ایاه» (او را ولی کردم) یعنی او را نزدیک کردم «کل ما می‌لیک» یعنی هر آنچه به تو نزدیک است و ... پس از آن وی به معنای دوم می‌پردازد که عبارت است از حق تصرف و سرپرستی در کار یا چیزی یا کسی. بنابراین در معنای دوم می‌گوید: و ولی الامر و تولاھ یعنی سرپرست کاری شد و سرپرستی آن را به عهده گرفت.^۲

مرحوم مصطفوی پس از بررسی فرهنگ‌های مختلف به این نتیجه می‌رسد که اصل در ریشه ولی وقوع چیزی پس از چیز دیگر است و چنین می‌آورد:

«اصل در این ماده قرار گرفتن چیزی پس از چیز دیگری با وجود رابطه میان آن دو است. مراد از «پس از چیزی واقع شدن» نیز اعم از جلو بودن یا عقب بودن است. همان‌گونه آن دو چیز اعم از این هستند که از لحاظ وجودی یا به لحاظ محل و اعتبار مختلف باشند و رابطه نیز اعم از این است که رابطه حسنی باشد یا رابطه سیئه اما مفاهیم قرب، حب، یاری، و متابعت به اختلاف مواردی که می‌یابند از آثار این اصل می‌باشد»^۳

باتوجه به سخن ایشان توالی و پشت سر هم قرار گرفتن معنای اصلی ماده «ولی» می‌باشد و تمامی معانی مصطلح و مستعمل این ریشه به همین اصل باز می‌گردد. دو کتاب لغوی کهن یعنی العین و جمهرة اللغة نیز همین معنا را معنای ولاء و ولايت می‌دانند.^۴

مرحوم شیخ مفید در بیان معانی مولی می‌نگارد:

«مولی در لغت به ده وجه و معنا می‌آید: اولین آنها به معنای اولی و سزاوار است و همین معنا معنای اصلی و عمدی است که سایر معانی اقسام دیگر به آن باز می‌گردد»

۱. راغب اصفهانی، حسین بن محمد، مفردات الفاظ القرآن، تحقیق صفوان عدنان داودی، الطبعة الاولى، ۱۴۱۲ هـ - ۱۹۹۲ م، دارالقلم دمشق، الدارالشامية بیروت، ص ۸۸۵

۲. زمخشری، جار الله ابی القاسم محمود بن عمر، اساس البلاغة، دار بیروت للطباعة و النشر، ۱۳۸۵ هـ، ص ۶۷۹.

۳. مصطفوی، حسن، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، الطبعة الاولى، ۱۳۷۱ هـ - ش، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، بی‌جا، ۱۳، ص ۲۰۳ و ۲۰۴.

۴. جمهرة اللغة، ابی بکر محمد بن الحسن بن درید الازدي، الطبعة الاولى، دارالكتب العلمية، بیروت، لبنان، ۱۴۲۶ هـ - ۱۳۷۹ م: العین، خلیل بن احمد الفراہیدی، تحقیق الدكتور مهدی المخزومی، الدكتور ابراهیم السامرائی، تصحیح اسعد الطیب، انتشارات اسوه، قم، ۱۴۱۴ هـ - ق